

Sag C-260/95

Commissioners of Customs & Excise mod DFDS A/S

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af High Court of Justice (Queen's Bench Division))

»Sjette momsdirektiv — særordning for rejsebureauer —
beskatningssted for tjenesteydelser«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat A. La Pergola fremsat den 16. januar 1997	1007
Domstolens dom (Femte Afdeling) af 20. februar 1997	1022

Sammendrag af dom

Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — sjette direktiv — særordning for rejsebureauer — bestemmelse af det fiskale tilknytningsmoment — virksomhed i en medlemsstat, der organiserer turistrejser, og som leverer ydelser gennem en agent i en anden medlemsstat — momspligtig i den medlemsstat, hvor agenten er etableret — betingelser

(Rådets direktiv 77/388, art. 26, stk. 2)

Artikel 26, stk. 2, i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter skal fortolkes således, at når en virksomhed, der organiserer turistrejser, og hvis hovedsæde er beliggende i en medlemsstat, leverer tjenesteydelser til rejsende gennem et selskab, der fungerer som agent i en anden medlemsstat, er disse tjenesteydelser momspligtige i sidstnævnte stat, når dette selskab, der alene handler som virksomhedens hjælpeorgan, disponerer over sådanne menneskelige og tekniske ressourcer, som er karakteristiske for et fast kontor.

Selv om det sted, hvor tjenesteyderen har etableret hjemstedet for sin økonomiske

virksomhed, har forrang som fiskalt tilknytningsmoment, fører en sådan tilknytning ikke til en rationel løsning, for så vidt den ikke inddrager det sted, hvor rejserne reelt sælges. Den alternative løsning med fastlæggelsen af beskatningsstedet til det faste kontor, hvorfra tjenesteydelserne præsteres, er i overensstemmelse med den økonomiske virkelighed, hvilket er et grundlæggende kriterium ved anvendelsen af det fælles momssystem, da den tager hensyn til en mulig spredning af bureauernes aktiviteter til forskellige steder i Fællesskabet, og man derved undgår den konkurrenceforvridning, som anvendelsen af løsningen med hovedsædet for den økonomiske virksomhed kan føre til, for så vidt de virksomheder, der udøver deres aktiviteter i én medlemsstat, kan tilskyndes til at etablere deres hovedsæde i en anden medlemsstat, hvor de pågældende tjenesteydelser er fritaget for moms.